

## ת"פ 10957/12/13 - מדינת ישראל נגד מ.ד, ר.ד, מ.ד, ק.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13-12-10957 מדינת ישראל נ' ד (אחר/נוסף)  
תיק חיצוני: 0-6130-2013-9442

בפני	כבוד השופט איתן קורנהוועזר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
מן האשם	מ.ד
העורבים	ר.ד מ.ד ק.מ.ק

### החלטה

בקשה לחייב הפקדה וערבותות.

ביום 2.11.2014, הגישה המאשימה בקשה לחייב הפקדה וערבותות. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים ועדויות, נגזר דין של הנאשם למאסר. בשל עיכוב ביצוע העונש, נקבע כי הערבויות וההפקדה ישארו בתוקף עד לריצוי העונש, והחלטה בבקשת החילוט תינתן בהמשך.

### רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות אלימות ואיומים כנגד בת זוג.

ביום 9.12.13, הורה בית המשפט המחויזי, במסגרת עמ"ת 16098-13-12, על שחרור הנאשם בתנאים הכלולים מעצר בית מלא, איזוק אלקטרוני, איסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם המתלוונת, וכן הפקדה בסך 7,500 ₪, ערבות עצמית הצד ג' בסך 30,000 ₪ כל אחת.

2. ביום 4.4.14, הורה כב' השופט רובין על חילוט סך של 3,000 ₪, לאחר שקבע כי הנאשם הפר את מעצר הבית מספר פעמיים, כאשר באחת מהן ניסה "לייצר" בסיס רפואי ליציאתו מהבית, ובזהzmanות אחרת בה יצא - השתמש בסמים (עמ' 9 ש- 14-17 לפנות'). במסגרת אותה החלטה, שוחרר שוב הנאשם באותו תנאים.

3. ביום 15.5.14, הותר לנימוק ליצאת לפגישות טיפולית, וביום 23.6.14 נקבע כי הנאשם יוכל ליצאת

לעבודה תחת פיקוחו הצמוד של הערב 3, ביום ב'-ד', בין השעות 06:00 - 20:00, זאת בכפוף לערבות צד ג' בסך 7,500 ₪. בהמשך, ביום 14.10.14, בוטל האיזוק האלקטרוני, אך התנאים המגבילים נותרו בעינם.

4. ביום 14.11.14, הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזרת ולחילוט ההחלטה והערביות, היא הבקשה נשוא החלטה זו. בהתאם להחלטה שניתנה בדיון באותו מועד, המתלוונת מסרה כי הנאשם הפר באופן קבוע את תנאי מעצר הבית, לרבות הימצאות בקשר זוגי אותה במהלך חצאי שנה עובר לכך. עוד הוסיףה, כי הנאשם איים עליו, אך חששה למסור הודעה. שוטר אשר הגיע לכתובות מעצר הבית, מצא כי הנאשם אינו נוכח במקום. לדבריו אימו, הערבה 1, הנאשם יצא לשם טיפול רפואי, ולאחר מכן שיחת טלפון שבאל הבית, אך לא הציג כל אישור. במהלך חקירתו, הודה הנאשם כי היה בקשר עם המתלוונת, שהוא בביתו, ואף בילה אותה בمساعدة בנסיבות אחרות אשר איש מהם אינו אחד המפקחים עליו.

הערבים העידו לגבי בקשה החילוט וההפרות (בדיקות מיום 14.11.10, 14.12.8 ו- 14.12.1).

5. המשימה טענה כי יש להורות על חילוט סכום ההחלטה וכן הערבות העצמית במלואן, לאור ההפרות המתמשכות. לגבי ערבותו של מיכאל קריספל, עתרה המשימה לחילוט סימלי בלבד, לאור העובדה שלא קיבל תשלים על עבודתו וכן נוכח מצבו הכלכלי. אשר להוריו של הנאשם, בבקשת המשימה להורות על חילוט חלקית, בשל מצבם הכלכלי.

ב"כ הנאשם, טען כי מדובר בהפרות שאין חמורות, כאשר הנאשם יצא ובילה עם המתלוונת בזמן שהתנאים אפשרו יציאה לצרכי עבודה, זאת בנוסף למקומות בהם חריג ויצא בשעות בהן לא הותר לו לצאת. עוד טען, כי יש לראות אשם תורם להפרות בהתנהגות המתלוונת, אשר הדיחה את הנאשם להפרות וחתרה תחת התנאים המגבילים. לטענתו, המתלוונת הגעה לבית הנאשם, כפי שהיעידו הוריו, ואין לראות בכך הפרה בוטה. לפיכך, עתר להימנע מחילוט ערביות הוריו הנאשם, ולהסתפק בחילוט מינורי של ערבותו של הנאשם, תוך התחשבות בנסיבות המאסר שהוטל עליו.

6. לאחר מתן גזר הדין, בו הוטלו על הנאשם 24 חודשי מאסר, עוכב ביצועו עד לערעור, וכן הוחלט כי הערביות כולן ישארו בתוקף עד לRICTו העונש. במסגרת ערעור שהוגש, הוחלט על הפחתת העונש ל-18 חודשים מאסר. בבקשת רשות ערעור נדחתה, ולבסוף החל הנאשם בריצוי מאסר.

מבחן בתיק בית המשפט, עולה כי לאחר תחילת ריצוי עונש המאסר, הוועבה ההחלטה הכספית במלואה לדי' אימו של הנאשם, זאת בהחלטת בית המשפט המחויזי.

## דין והכרעה

### הנאשם

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

.7 יש לבחון את המעשים שהיוו תשתיות לתנאים שנקבעו, אלימות כנגד בת זוג, ולצדם את אופי ההחלטה, בהתייחס לתשתיות זו. מהות התנאים המגבילים אותם קבע בית המשפט המחויז, הייתה הגנה על המתלוונת. ההחלטה שביצעו הנאים, מצויה בלבית נסיבות קבועה בתנאים המגבילים, כפי שנקבע בהחלטה מיום 2.11.2014:

"עינן עמוק בחקירתו באזורה של הנאים מעלה כי ל谋שה, לאורך תקופה ארוכה ביותר, שם ללוג את החלטת בית המשפט תוך הפרות בוטות ביותר ביותר של תנאי שחרורו. כפי שהעיד הנאים, לאורך תקופה שלילה עם אותה מתלוננת, לבניה נאסר עליו ליצור קשר ישיר או עקיף, במקרים מסוימים 'מסעדות זהה' (שורה 74 מהודעתו). מעין בהודעה זו עולה כי הנאים שהה בדירתה, היה איתה בקשר טלפוני לא פעם, ולמעשה הנאים המשיך להתנהל באורח חייו תוך הتعلמות מוחלטת מאותם איסורים שנקבעו על ידי בית המשפט. עוד עולה מהודעתה הנאים כי נותר, באחד הימים, בתל איבר ללא פיקוח של המפקח, ושב לירושלים בכוחות עצמו... מדובר בהפרות המצויות בסיס המ██וכנות הנש��ת מהאים"

(עמ' 29 ש-26-18 לפנות).

domha ci ain zoruk lehosif uod legbi chomrath ha-decisions.

יודגש, כי אין מדובר במקרה חד פעמי, אלא בשורה ארוכה של החלטות, לאורך חודשים רבים, חלון בידיעת הערבים, כל זאת תוך קיומם דיונים בבית המשפט וקשר עם שירות המבחן.

העונש שהוטל על הנאים בגין כתב האישום, אינו מפחית מחומרת ההחלטה ואין בו כדי לאזן את הצורך בחילוט הערביות, סוגיה הקשורה בהפרת תנאי שחרור ולא בענישה בגין העבירה המקורי. מעבר להתנהלותו האישית של הנאים, המחייבת החלטת חילוט בגין ישיר לאופי ההחלטה, נקיטת גישה סלכנית כלפי הנאים והערבים, במיוחד בנושאות כה חמורות ובודדות, עלולה לעודד החלטות של תנאי שחרור, וכן לפגוע, בעקבותיהם, במוסד חילופת המעצר. מוסד זה מהוות כלי יעיל ושימושי, בהגשמת הוראת החוקק לבחון את השגת תכלית המעצר בדרך פוגענית פחות.

לא מצאתי כיצד ניתן לתלוות בהתנהלות המתלוונת, כפי שטען ב"כ הנאים (נתון שלא הוכח די), כ"אשם תורם" להתנהלותו נעדרת הגבולות והרטן של הנאים.

בנסיבות כוללות אלה, אני מורה על חילוט מלא ערבותו העצמית של הנאים, בסך 30,000 ₪. סכום זה ישולם ב-20 תשלומים שווים, החל מיום 1.4.18 ומידי חדש בחודשו. העובדה שמדובר בנאים המרצה מסר ועומד לשחרר, בהחלט נלקחה בחשבון במסגרת החלטה זו, ולפיכך חולק סך התשלום לתלמידים רבים. אין בנiton זה לשנות מהוצרך המתחייב, בנסיבות המקירה, להורות על חילוט מלא העבירות העצמית.

הערבים 2-1

8. באופן דומה לעניינו של הנאשם, אף לגבי ערבות הוריו, אשר כל אחד מהם חתום על ערבות צד ג' בסך 30,000 ₪, יש לתת משקל לאופי ההפרות, התמשכותן לאורך חדשניים, ולהתיחסותם המקלה של העربים להפרת חובתם, על אף ידיעתם. כך, הערכה 1 העידה כי אפשרה למתלוננת להיכנס לביתם לפגוש את הנאשם (עמ' 36 ש- 24-25 לפרט'); וכך, לא מסרה הערכה 1 הסבר מניח את הדעת לחוסר תשומת ליבה להיעדרותו של הנאשם מהבית; וכן, הסביר הערב 2 שהוא מודע לאירועים בהם המתלוננת אספה את הנאשם מביתם, כאשר הגיעו "הרבה פעמים", על אף שביקשו ממנה לחודל מכון (עמ' 39 ש- 16 לפרט'). הערב 2 אף הטיל את האשם במתלוננות, לדבריו: "**הילד חלש לא נמצא עם אישת המון זמן, הוא גבר, אישת יכולה למשור גבר, רואים בספרים גם**" (עמ' 35 ש- 16 לפרט').

לצד זאת, יש להתחשב במצבם האישי והכלכלי, כפי שהוא לידי ביטוי בעדויותיהם, בעובדה שמדובר בבני זוג אשר כל אחד מהם חתום על ערבות בנפרד, וכן בעתרתה של המתלוננת להורות על חילוט חלקי בלבד.

לפיך אני מורה על חילוט בסך 7,500 ₪ לגבי כל אחד מהמערבים 1 ו-2, וכך ישולם בסך הכל 15,000 ₪. סכום זה ישולם ב-10 תשלום שווים, החל מיום 1.4.18 ומידי חודש בחודשו.

הARB 3

9. ערבותו הערב 3, שימשה לפיקוח במהלך עבודתו של הנאשם. בהתאם לראיות שהוצעו וכן עדות הערב 3, מדובר במקרה אחד בו נותר הנאשם ב--- לבדו, במקום להיות מלאה על ידי המפקח עד לכתובת מעצר הבית ב---. הערב 3 העיד, כי הנאשם התקשר להזמין אמבולנס בשל כאבי גב מהם סבל, וכן "שחרר" אותו מפיקוח. לדבריו, האמין כי הנאשם אכן הגיע לבית החולים (עמ' 34 לפרט'). בנוסף, פירט הערב 3 את מצבו הכלכלי הקשה.

בהתחשב כאמור לעיל, בכך שמדובר במקרה אחד בלבד, בגובה הערבות וכן בעתרת המתלוננת לחילוט סמלי, אני מורה על חילוט סך של 1,500 ₪. סכום זה ישולם בשלושה תשלום שווים, החל מיום 1.4.18 ומידי חודש בחודשו.

המציאות תודיע לצדדים: מדור תביעות ירושלים, הנאשם, בא כוחו, הערבים, וכן תעביר עותק ההחלטה לנאים באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ח, 22 פברואר 2018, בהעדך  
הצדדים.

עמוד 4

